

[Henry L. W. Jensen.]

finansminister, at man kan i alt fald ikke regne med den told, som industrien betaler, og som den får godtgjort ved eksport; den har man ikke lov til at regne med som et indgået toldprovenu. Det er et foreløbigt depot, som senere må afskrives, fordi man har ret til at eksportere de pågældende varer.

Vi er altså fra venstres side meget betænkelige ved denne lovgivning, og vi lægger ikke skjul på, at vi med den korte tid, der har været til rådighed — trods hurtigt arbejde og med al den dygtige hjælp, vi har fået — stadig nærer store betænkeligheder, idet vi tror, der vil finde stigninger sted i den samlede toldindtægt. Finansministerens beregninger må jo blive et postulat, eller hvad man vil kalde det, fordi man ikke har en konkret beregningsmetode til at finde ud af, hvor stort toldprovenuet vil blive. I den nuværende form er loven uoverskuelig, og vi vil forbeholde os vor stilling ved tredje behandling.

Der har inden for vort parti været tale om, at man eventuelt skulle påberåbe sig 12 dages fristen for at forlænge tiden til lovforslagets behandling og så i den tid arbejde videre med spørgsmålene. Det vil vi dog ikke gøre, for 12 dage er ikke nok; det vil være lige så urimeligt at få 12 dage, som det er at få 2 dage. Erhvervene og alle de interesser, der berøres, kan ganske simpelt ikke få tid til at sætte sig ind i de ændringer, der foretages. Det må derfor stå for regeringens ansvar at udsætte vedtagelsen af loven og derved give os den nødvendige arbejdsmulighed, så at loven kan blive forsvarligt udarbejdet og få en form, som vi kan være med til at acceptere. Som det nu stiller sig, har vi ikke fået gennemgået sagen fra a til z, og vi må derfor forbeholde os vor stilling.

Dernæst skal jeg kort omtale de to andre sager, som er til behandling samtidig med toldlovsforslaget. Forslaget til folketingsbeslutning, den såkaldte værdikonvention, går kun ud på, hvorledes man skal beregne

normalpriser, så der er ikke meget at sige om det, efter at ordføreren for udvalget har tilsagt, at konventionens bestemmelse og den deklaration, den indeholder, ikke skal bruges som dumpinglov. Om forslaget om ændringer i forbrugsafgiftslovene må jeg bruge det samme udtryk, som jeg benyttede før: at vi ikke har fået den nødvendige tid til grundigt at gennemgå sagen. Vi vil derfor afholde os fra at stemme undtagen ved afstemningen over ændringsforslaget til § 6.

Poul Møller: Se, denne bunke papirer, som jeg tog med her op på talerstolen, er det, som toldlovsudvalget har haft 3-4 uger til at arbejde med og sætte sig ind i. Det er på grundlag af denne bunke papirer: betænkninger, bøger, redegørelser, henstillinger og henvendelser, vi nu har været i stand til efter tre ugers forløb at indstille og afgive betænkning i denne sag. Jeg må sige, jeg nærer en næsegrus beundring for flertallet i folketingsudvalget, der har været i stand til at kunne skønne over dette på så kort en tid. Der må være en opfattelses-evne hos flertallet, der langt overstiger det, der er til stede på den anden side af midterlinjen i salen, det er jeg virkelig klar over; når man står over for så megen genialitet, så stor en begavelse, så kan man kun bøje sig i ydmyghed, og så må man håbe på, at det, flertallet vil og gør i sagen og i salen her, må være det rigtige, at de virkelig har sat sig ind i det, at de kan det hele, og at de skønner, at sådan bør det være, og anderledes kan det ikke blive. For os andre dødelige og mindre begavede har det derimod været umuligt ... (*Afbrydelse:* Hør!) ... ja, ja, det var ikke det ærede medlem, jeg talte om, men for os andre har det været umuligt på denne korte tid at tage stilling til alt dette. Vi har faktisk ikke haft nogen mulighed for i perioden fra da udvalgsarbejdet begyndte efter Nordisk Råds møder omkring den 17.-18. november, og indtil betænkningen skulle afgives for få dage siden, at skønne over, hvorvidt lovforslaget, som det var oprindelig, og de